

Neviim (prophètes) - Livre des Rois II

Chapter 18

- 18,1 ויהי בשנת שלש, להושע בן-אלה מלך ישראל, מלך חזקיה בן-אחז, מלך יהודה.
- 18,2 בן-עשרים וחמש שנה, היה במלכו, ועשרים ותשע שנה, מלך בירושלם; ושם אמו, אבי בת-זכיה.
- 18,3 יעש הישר, בעיני יתה, ככל אשר-עשה, דוד אביו.
- 18,4 הוא הסיר את-הבמות, ושבר את-המצבת, וכרת, את-האשנה; וכתת נחש הנחשת אשר-עשה משה, כי עד-הימים ההמה היו בני-ישראל מקטרים לו, ויקרא-לו, נחשתן.
- 18,5 ביהוה אלהי-ישראל, בטח; ואחריו לא-היה כמוהו, בכל מלכי יהודה, ואשר היו, לפניו.
- 18,6 וידבק, ביהוה, לא-סר, מאחריו; וישמר, מצותיו, אשר-צוה יתה, את-משה.
- 18,7 ויהי יתה עמו, בכל אשר-יצא ישכיל; וימרד במלך-אשור, ולא עבדו.
- 18,8 הוא-הכה את-פלשתים עד-עזה, ואת-גבוליה, ממגדל נוצרים, עד-עיר מבצר. {פ}
- 18,9 ויהי בשנה הרביעית, למלך חזקיהו--היא השנה השביעית, להושע בן-אלה מלך ישראל; עלה שלמנאסר מלך-אשור, על-שמרון--ויצר עליה.
- 18,10 וילדנה, מקצה שלש שנים, בשנת-שש, לחזקיה: היא שנת-תשע, להושע מלך ישראל, נלדנה, שמרון.
- 18,11 ויגל מלך-אשור את-ישראל, אשוכה; וינחם בחלח ובסבור, גבר גתן--וערי מדי.
- 18,12 על אשר לא-שמעו, בקול יתה אלהיהם, ויעברו את-בריתו, את כל-אשר צוה משה עבד יתה; ולא שמעו, ולא עשו. {פ}
- 18,13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה, עלה סנחריב מלך-אשור על כל-ערי יהודה הבצרות--וינתפשים.
- 18,14 וישלח חזקיה מלך-יהודה אל-מלך-אשור לכישה לאמר חטאתי, שוב מעלי--את אשר-תתן עלי, אשא; וישם מלך-אשור על-חזקיה מלך-יהודה, שלש מאות ככר-כסף, ושלשים, ככר זהב.
- 18,15 ויתן, חזקיה, את-כל-הכסף, הנמצא בית-יתה; ובאצרות, בית המלך.
- 18,16 בעת ההיא, קצץ חזקיה את-דלתות היכל יתה ואת-האמנות, אשר צפה, חזקיה מלך יהודה; ויתנם, למלך אשור. {פ}
- 18,17 וישלח מלך-אשור את-תרתן ואת-רב-סרים ואת-רבשקה מן-לכיש אל-המלך חזקיהו, בחיל כבד--ירושלם; ויעלו, ויבאו ירושלם, ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה, אשר במסלת שדה כבס.
- 18,18 ויקראו, אל-המלך, ויצא אליהם אליקים בן-חלקיהו, אשר על-הבית; ושבנה, הספר, ויואח בן-אסף, המזכיר.
- 18,19 ויאמר אליהם רבשקה, אמרו-בא אל-חזקיהו: כה-אמר המלך הגדול, מלך אשור, מה הבטחון הזה, אשר בטחתם.
- 18,20 אמרתם, אנן-דבר-שפתים--עצה וגיבורה, למלחמה; עתה על-מי בטחתם, כי מרדת בך.
- 18,21 עתה הגה בטחת לך על-משענת הקנה הרצוץ הזה, על-מצבים, אשר יסמן איש עליו, ויבא בכפו וינקבה; בן פרעה מלך-מצרים, לכל-הבטחים עליו.
- 18,22 וכי-תאמרון אלי, אל-יתה אלהינו בטחנו: הלוא-הוא, אשר הסיר חזקיהו את-במתיו ואת-מזבחתיו, ויאמר ליהוה ולירושלם, לפני המזבח הזה תשתחו בירושלם.
- 18,23 ועתה התערב בא, את-אדני את-מלך אשור; ואתנה לך, אלפים סוסים, אם-תוכל, לתת לך רכבים עליהם.
- 18,24 ואיך תשיב, את פני פחת אחד עבדי אדני--הקטנים; ותבטח לך על-מצבים, לרכב ולפרכשים.
- 18,25 עתה המבלעדי יתה, עליתי על-המקום הזה להשחתו; יתה אמר אלי, עלה על-הארץ הזאת והשחיתה.
- 18,26 ויאמר אליקים בן-חלקיהו ושבנה ויואח אל-רבשקה, דבר-בא אל-עבדיך אנמית--כי שמעם, אגחנו; ואל-תדבר עמנו, יהודית, באדני העם, אשר על-החמה.
- 18,27 ויאמר אליהם רבשקה, העל אדוניך ואליך שלחני אדני, לדבר, את-הדברים האלה; הלא על-האנשים, הישבים על-החמה, לאכל את-חריהם (צואתם) ולשתות את-שניהם (מימי רגליהם), עמכם.

- 18,28 וַיַּעֲמֵד, בְּרִשְׁקָה, לְיִקְרָא בְּקוֹל-גְּדוֹל, יְהוּדִית; וַיְדַבֵּר וַיֹּאמֶר, שָׁמְעוּ דְבַר-הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר.
18,29 כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ, אֶל-יִשְׂא לָכֶם חֲזַקְיָהוּ: כִּי-לֹא יוּכַל, לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ.
18,30 וְאֶל-יִבְטַח אֶתְכֶם חֲזַקְיָהוּ אֶל-יְהוָה לֵאמֹר, הַצִּיל יִצְיָלוֹ יְהוָה; וְלֹא תִנְתֵּן אֶת-הַעִיר הַזֹּאת, בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר.
18,31 אֶל-תִּשְׁמְעוּ, אֶל-חֲזַקְיָהוּ: כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ אַשּׁוּר, עָשׂוּ-אֵתִי בְּכִכָּה וַיָּצְאוּ אֵלַי, וְאָכְלוּ אִישׁ-גִּפְנוֹ וְאִישׁ תְּאֵבָתוֹ, וַיִּשְׁתּוּ אִישׁ מִי-בְרוֹ.
18,32 עַד-בָּאִי וְלִקְחֵתִי אֶתְכֶם אֶל-אֶרֶץ כְּאַרְצְכֶם, אֶרֶץ דְּגַן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וְכַנְמִים אֶרֶץ זֵית וַיֶּחֱרַד וַדְּבַשׁ, וְחַיִּי, וְלֹא תִמָּתוּ; וְאֶל-תִּשְׁמְעוּ, אֶל-חֲזַקְיָהוּ, כִּי-יִסִּית אֶתְכֶם לֵאמֹר, יְהוָה יִצְיָלוֹ.
18,33 הַהַצִּל הַצִּילוֹ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם, אִישׁ אֶת-אַרְצוֹ, מִיָּד, מֶלֶךְ אַשּׁוּר.
18,34 אִיהַ אֱלֹהֵי חֲמַת וְאַרְפָּד, אִיהַ אֱלֹהֵי סַפְרַיִם--הַנֶּעַ וְעוֹה: כִּי-הַצִּילוֹ אֶת-שֹׁמְרוֹן, מִיָּדוֹ.
18,35 מִי בְּכָל-אֱלֹהֵי הָאָרְצוֹת, אֲשֶׁר-הַצִּילוֹ אֶת-אַרְצָם מִיָּדוֹ: כִּי-יִצְיָל יְהוָה אֶת-יְרוּשָׁלַם, מִיָּדוֹ.
18,36 וְהִחְרִישׁוּ הָעַם, וְלֹא-עָנּוּ אֹתוֹ דְּבַר: כִּי-מִצַּת הַמֶּלֶךְ הִיא לֵאמֹר, לֹא תַעֲנֶהוּ.
18,37 וַיָּבֹא אֱלִיקִים בֶּן-חַלְקִיָה אֲשֶׁר-עַל-הַבַּיִת וְשָׁבָא הַסֹּפֵר וַיּוֹאֲח בֶן-אַסָּף הַמִּזְכִּיר, אֶל-חֲזַקְיָהוּ--קְרוּעֵי בְגָדִים; וַיֹּאמְרוּ לוֹ, דַּבְּרֵי בְּרִשְׁקָה.